

**PREZYDENT
MIASTA RZESZOWA**

FN-W.3120.6.1.2014

Rzeszów, 26.03.2014 r.

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Na podstawie art. 14j ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012r., poz. 749 z późn. zm.), Prezydent Miasta Rzeszowa stwierdza, że stanowisko przedstawione we wniosku z dnia 8.01.2014 r. (data wpływu 10.01.2014 r.), uzupełnionym pismem z dnia 31.01.2014 r. (data wpływu 4.02.2014 r.), przez [REDAKCYJA] z siedzibą w Rzeszowie, przy ul. [REDAKCYJA] o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego w sprawie zastosowania stawki podatku od nieruchomości w zakresie opodatkowania lokali usytuowanych w budynkach mieszkalnych lub budynkach wolnostojących i przeznaczonych na biura spółdzielni, administrację, archiwum, pomieszczenia gospodarcze i konserwatorów jest:

- **nieprawidłowe** w stosunku do lokali usytuowanych w budynkach niemieszkalnych, oraz pomieszczeń niewyodrębnionych jako lokale w budynkach mieszkalnych,
- **prawidłowe** w stosunku do lokali niemieszkalnych usytuowanych w budynkach mieszkalnych i niezajętych na prowadzenie działalności gospodarczej.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 14j § 1 ww. ustawy Ordynacja podatkowa, stosownie do swojej właściwości interpretacje indywidualne wydaje wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta lub marszałek województwa.

[REDAKCYJA] złożyła wniosek o wydanie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w sprawie zastosowania przepisów dotyczących stosowania stawki opodatkowania podatkiem od nieruchomości lokali usytuowanych w budynkach mieszkalnych lub budynkach wolnostojących i przeznaczonych na biura spółdzielni, administrację, archiwum, pomieszczenia gospodarcze i konserwatorów.

Ww. wniosek zawierał braki formalne, w postaci przedstawienia w sposób wyczerpujący zaistniałego stanu faktycznego, zgodnie z art. 14b §3 ww. ustawy Ordynacja podatkowa, braku opłaty, której podlegają wnioski o wydanie interpretacji indywidualnej, zgodnie z art. 14f §1 ww. ustawy Ordynacja podatkowa oraz braku oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania, że elementy stanu faktycznego objęte wnioskiem o wydanie interpretacji w dniu złożenia wniosku nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli

podatkowej, postępowania kontrolnego organu kontroli skarbowej oraz że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej, zgodnie z art. 14 b § 4 ww. ustawy Ordynacja podatkowa.

W związku z powyższym, pismem (znak:FN-W.3120.6.1.2014) z dnia 21.01.2014 r. Prezydent Miasta Rzeszowa wezwał podatnika do uzupełnienia wniosku. Wezwanie doręczono w dniu 29.01.2014r. Wniosek uzupełniono poprzez uregulowanie opłaty w wysokości 40 zł w dniu 31.01.2014 r. i złożenie ww. oświadczenia oraz uzupełnienie opisu stanu faktycznego (data wpływu 4.02.2014r.).

Tym samym zostały spełnione wszystkie wymogi formalne wniosku.

W przedmiotowym wniosku został przedstawiony następujący stan faktyczny:

Lokale przeznaczone na potrzeby własne Spółdzielni zlokalizowane są w budynkach mieszkalnych lub budynkach niemieszkalnych wolnostojących i przeznaczone są na biura Spółdzielni, administrację, archiwum, pomieszczenia gospodarcze i konserwatorów. W pomieszczeniach tych Spółdzielnia nie prowadzi działalności gospodarczej. Ustawowym i statutowym celem Spółdzielni jest zaspokajanie potrzeb mieszkaniowych swoich członków i ich rodzin.

Pismem (znak: FK5/23/N/2014) z dnia 31.01.2014 r. Spółdzielnia poinformowała, że celem spółdzielni mieszkaniowej zgodnie z przepisami art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz.U. z 2013 r. poz. 1222) jest zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych i innych potrzeb członków oraz ich rodzin, przez dostarczenie członkom samodzielnych lokali mieszkalnych, a także lokali o innym przeznaczeniu.

Zgodnie z art. 4 ww. ustawy członkowie są obowiązani uczestniczyć w pokrywaniu kosztów związanych z eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości w częściach przypadających na ich lokale przez uiszczanie opłat, zgodnie z postanowieniami statutu.

Opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają ,zgodnie z przepisami ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, budynki mieszkalne oraz pozostałe budynki lub ich części nie będące lokalami mieszkalnymi. Ww. ustawa różnicuje wysokość stawek podatku od nieruchomości uzależniając je od sposobu wykorzystania obiektów podlegających opodatkowaniu. Stawki podatku od budynków lub ich części, zależą między innymi od tego, czy budynki te są związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. W zasobach Spółdzielni znajdują się lokale zlokalizowane w budynkach mieszkalnych (biura administracji obsługującej członków, pomieszczenia konserwatorów) lub budynkach niemieszkalnych wolnostojących i przeznaczone są na biura spółdzielni, administrację, archiwum, pomieszczenia gospodarcze i konserwatorów. W pomieszczeniach tych Spółdzielnia nie prowadzi działalności gospodarczej, powierzchnia ta jest konieczna do realizacji podstawowej, statutowej działalności spółdzielni, tj. utrzymania zasobów mieszkaniowych i jako taka opodatkowana powinna być stawka właściwą dla budynków pozostałych. Przedmiotowe lokale stanowią własność Spółdzielni, nie została ustanowiona odrębna własność tych lokali, natomiast budynek w którym znajdują się główne biura Spółdzielni stanowi odrębną własność, zaś poszczególne lokale nie są wyodrębnione.

Zgodnie ze statutem Spółdzielnia prowadzi działalność mającą na celu zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych i innych potrzeb członków oraz ich rodzin, poprzez budowanie i zapewnienie samodzielnych lokali mieszkalnych, domów jednorodzinnych i lokali o innym przeznaczeniu. Przedmiot działalności określony powyżej, Spółdzielnia realizuje w szczególności poprzez zakup nieruchomości dla potrzeb realizacji inwestycji, budowę lub nabywanie budynków w celu ustanowienia na rzecz członków spółdzielczych lokatorskich praw do znajdujących się w tych budynkach lokali mieszkalnych, budowę lub nabywanie budynków w celu ustanowienia na rzecz członków odrębnej własności znajdujących się w tych budynkach lokali mieszkalnych lub lokali o innym przeznaczeniu, budowę lub nabywanie domów jednorodzinnych w celu przeniesienia na rzecz członków własności do tych domów, zarządzanie nieruchomościami na zlecenie, prowadzenie działalności związanej z kulturą, rekreacją i sportem. Spółdzielnia może prowadzić również inną działalność gospodarczą na zasadach określonych w odrębnych przepisach, jeżeli działalność ta związana jest z realizacją celu o którym mowa powyżej.

W związku z powyższym, zadano następujące pytanie:

Jaką stawkę podatku od nieruchomości zastosować w stosunku do lokali usytuowanych w budynkach mieszkalnych lub budynkach wolnostojących i przeznaczonych na biura spółdzielni, administrację, archiwum, pomieszczenia gospodarcze i konserwatorów.

Zdaniem Wnioskodawcy:

Działalności Spółdzielni nie można zaliczyć do działalności gospodarczej, o której mowa w ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2013 r. poz. 672 z późn. zm.). Przedmiotowe pomieszczenia, które są przeznaczone na potrzeby Spółdzielni i nie jest w nich prowadzona działalność gospodarcza winny zostać wyłączone z powierzchni, od której nalicza się podatek według stawki właściwej dla budynków lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej i powinny zostać opodatkowane stawką dla budynków pozostałych. Spółdzielnia jest podmiotem działającym w oparciu o przepisy ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych. Ustawa ta w art. 1 stanowi, że celem spółdzielni jest zaspokajanie potrzeb mieszkaniowych i innych potrzeb członków spółdzielni i ich rodzin, poprzez dostarczenie członkom samodzielnych lokali mieszkalnych lub domów jednorodzinnych, a także lokali o innym przeznaczeniu, a więc takich, które są niezbędne do należytego funkcjonowania tych podmiotów. Zgodnie z art. 4 ust. 1 i 2 ww. ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych członkowie spółdzielni, którym przysługują spółdzielcze prawa do lokali są obowiązani uczestniczyć w pokrywaniu kosztów związanych z eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości w częściach przypadających na ich lokale oraz eksploatację i utrzymaniem nieruchomości stanowiących mienie spółdzielni przez uiszczanie opłat zgodnie z postanowieniami statutu, a członkowie spółdzielni będący właścicielami lokali są obowiązani

uczestniczyć w pokrywaniu kosztów związanych z eksploatacją i utrzymaniem ich lokali, eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości stanowiących mienie spółdzielni przez uiszczanie opłat, zgodnie z postanowieniami statutu. Biorąc pod uwagę powyższe, oczywiste zdaniem podatnika jest stwierdzenie, że członkowie spółdzielni wnosząc comiesięcznie należne opłaty pokrywają nie tylko koszty utrzymania swoich mieszkań, garaży, ale także finansują utrzymanie innych, pozostających w posiadaniu spółdzielni niemieszkalnych lokali, niezbędnych dla należytego funkcjonowania spółdzielni, takich jak pomieszczenia zajmowane przez administrację, konserwatorów, warsztaty, pomieszczenia gospodarcze. Podatnik przytoczył stanowisko Ministra Finansów zawarte w odpowiedzi na interpelację poselską nr 6781 z dnia 16.03.2007 r., zgodnie z którym, nieruchomości spółdzielni mieszkaniowych (w tym biura spółdzielni, świetlice) będą podlegały opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, co do zasady, według stawek jak od budynków mieszkalnych lub od budynków pozostałych. W przypadku gdy spółdzielnia mieszkaniowa prowadzi działalność gospodarczą, budynki lub ich części wykorzystywane do tej działalności opodatkowane będą stawką podatku właściwą dla budynków związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej. Powyższe, zdaniem podatnika znajduje również potwierdzenie w doktrynie, gdzie stwierdzono m.in., iż należy dokonać rozróżnienia na spółdzielnie „przedsiębiorców” i spółdzielnie „nieprzedsiębiorców”, jeżeli chodzi o wyodrębnione lokale inne niż mieszkalne. Jeżeli mamy do czynienia ze spółdzielnią mieszkaniową nie będącą przedsiębiorcą, to lokale użytkowe podlegają opodatkowaniu według stawek pozostałych, chyba że zostaną np. wynajęte, w takiej sytuacji spółdzielnia jako właściciel obowiązana będzie odprowadzić od nich podatek liczony wg najwyższych stawek. Podatnik przywołał również interpretację indywidualną Prezydenta Miasta Stargard Szczeciński (znak: TE-II.310.2.2013.11) z dnia 3.09.2013 r., w której organ interpretujący uznał za prawidłowe stanowisko spółdzielni mieszkaniowej, iż lokale wykorzystywane na cele i potrzeby administracyjne i gospodarcze spółdzielni winny być wykazywane jako budynki pozostałe, albowiem nie służą działalności gospodarczej. W zakresie, w jakim wskazane we wniosku budynki służą zaspokojeniu potrzeb mieszkaniowych, nie dotyczy ich opodatkowanie podatkiem od nieruchomości, przewidziane dla budynków związanych z działalnością gospodarczą. Lokale użytkowe wynajmowane przez spółdzielnie mieszkaniowe winny być wykazywane jako powierzchnie związane z działalnością gospodarczą.

Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sadu Administracyjnego z dnia 18.12.2013 r. (II FSK 2767/11) nie można przyjąć, że dla potrzeb opodatkowania podatkiem od nieruchomości, wszelkie działania podejmowane przez spółdzielnię należy definiować jako prowadzenie działalności gospodarczej, a co za tym idzie, że wszystkie lokale należące do spółdzielni powinny być opodatkowane stawką dla budynków lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej. Użytkowanie lokali własnych wykorzystywanych na potrzeby spółdzielni takich jak biura, pomieszczenia archiwum, pomieszczenia warsztatowe - nie odbywa się w ramach prowadzenia działalności gospodarczej. Trudno bowiem sobie wyobrazić funkcjonowanie spółdzielni mieszkaniowej bez archiwum, w których przechowywana jest dokumentacja lokali mieszkalnych, czy też biur administracji gdzie pracownicy obsługują mieszkańców osiedla w zakresie bieżącej eksploatacji budynków, czy też pomieszczeń konserwatorów czy też biur, gdzie znajduje się siedziba Spółdzielni wykorzystywanych do obsługi członków na wszystkich etapach poprzez zakup, rozliczenie, eksploatację mieszkań.

Podatnik pismem (znak:FK5/14/N/2014) z dnia 21.01.2014 r. (data wpływu: 23.01.2014 r.) przesłał wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 18.12.2013 r. (II FSK 2767/11) potwierdzający, zdaniem podatnika, jego stanowisko.

W ocenie Prezydenta Miasta Rzeszowa:

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego dotyczącego opodatkowania lokali usytuowanych w budynkach mieszkalnych lub budynkach wolnostojących i przeznaczonych na biura spółdzielni, administrację, archiwum, pomieszczenia gospodarcze i konserwatorów jest:

- **nieprawidłowe w stosunku do lokali usytuowanych w budynkach niemieszkalnych, oraz pomieszczeń niewyodrębnionych jako lokale w budynkach mieszkalnych,**
- **prawidłowe w stosunku do lokali niemieszkalnych usytuowanych w budynkach mieszkalnych i niezajętych na prowadzenie działalności gospodarczej.**

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 95, poz. 613 z późn. zm., zwanej dalej: upol) opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają budynki lub ich części. Użycie słowa „lub” wskazuje na istnienie dwóch obiektów stanowiących przedmiot opodatkowania. Autonomicznym przedmiotem opodatkowania jest więc własność (współwłasność) odrębnej nieruchomości jaką jest część budynku stanowiąca odrębny lokal, który to lokal może sam stanowić np. przedmiot obrotu prawnego. Dla ustalenia właściwej stawki podatku od nieruchomości konieczne jest ustalenie charakteru (funkcji) danego obiektu (budynku lub jego odrębnej części), w oparciu o ewidencję gruntów i budynków.

Przepis art. 1a ust. 1 pkt 3 upol stanowi, że grunty, budynki i budowle związane z prowadzeniem działalności gospodarczej to grunty, budynki i budowle będące w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą, z wyjątkiem budynków mieszkalnych oraz gruntów związanych z tymi budynkami, a także gruntów, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b, chyba że przedmiot opodatkowania nie jest i nie może być wykorzystywany do prowadzenia tej działalności ze względów technicznych.

Jak z powyższego wynika, nieruchomości będące w posiadaniu osoby prowadzącej działalność gospodarczą, z samego faktu posiadania ich przez tę osobę, podlegają opodatkowaniu stawką najwyższą. Stanowisko to poparte jest przez liczne orzecznictwo. Zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 6 marca 2013 r. (III SA/Po 1238/12) sam fakt posiadania przez przedsiębiorcę (inny podmiot prowadzący działalność gospodarczą) skutkuje tym, że budynek, budowla, grunt są związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Tak więc różnego rodzaju obiekty niewykorzystywane w danym momencie lub gdzie prowadzona jest innego rodzaju działalność niż gospodarcza (np. socjalna) należy uznać za związane z działalnością gospodarczą. Nie ma wobec tego, warunku wykorzystywania tego rodzaju nieruchomości na cele związane z działalnością gospodarczą, wystarczy sam fakt ich posiadania przez przedsiębiorcę. Podobnie wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 10 czerwca 2011 r.

(II FSK 226/10) który stanowi, że w definicji z art. 1a ust. 1 pkt 3 upol brak jest warunku wykorzystania nieruchomości na cele związane z działalnością gospodarczą, wystarczy sam fakt ich posiadania przez przedsiębiorcę.

Jednym z wyjątków od tej zasady są budynki mieszkalne. Warunkiem opodatkowania budynków mieszkalnych stawką najwyższą, tj. „jak od budynków związanych z działalnością gospodarczą” jest ich faktyczne zajęcie na prowadzenie działalności gospodarczej – przepis art. 5 ust. 1 pkt 2 lit.b upol.

Zaznaczyć należy, że przepis art. 1a ust. 1 pkt 3 nie posługuje się pojęciem „części” budynku, co oznacza, że budynki mieszkalne posiadane przez przedsiębiorcę generalnie w całości są wyłączone z grupy budynków uznawanych w rozumieniu tego przepisu za związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Tym samym należy przyjąć, iż również lokal w budynku mieszkalnym podlega opodatkowaniu jak dla budynków lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej wyłącznie w sytuacji, w której zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 2 lit.b upol, będzie zajęty na taką działalność.

Działalność spółdzielni mieszkaniowych reguluje ustawa z dnia 15.12.2000r. o spółdzielniach mieszkaniowych. (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 1222). Art. 1 ust. 2 tej ustawy określa przedmiot działalności spółdzielni mieszkaniowej. Przedmiotem działalności spółdzielni może być budowanie lub nabywanie budynków w celu ustanowienia na rzecz członków spółdzielczych lokatorskich praw do znajdujących się w tych budynkach lokali mieszkalnych, budowanie lub nabywanie budynków w celu ustanowienia na rzecz członków odrębnej własności znajdujących się w tych budynkach lokali mieszkalnych lub lokali o innym przeznaczeniu, a także ułamkowego udziału we współwłasności w garażach wielostanowiskowych, budowanie lub nabywanie domów jednorodzinnych w celu przeniesienia na rzecz członków własności tych domów, udzielanie pomocy członkom w budowie przez nich budynków mieszkalnych lub domów jednorodzinnych, budowanie lub nabywanie budynków w celu wynajmowania lub sprzedaży znajdujących się w tych budynkach lokali mieszkalnych lub lokali o innym przeznaczeniu. Z kolei zgodnie z art. 1 ust. 3 ww. ustawy spółdzielnia ma obowiązek zarządzania nieruchomościami stanowiącymi jej mienie lub nabyte na podstawie ustawy mienie jej członków. Jak z powyższego wynika działalność spółdzielni w zakresie zarządzania nieruchomościami stanowiącymi jej mienie i nabyte na podstawie ustawy mienie jej członków jest obowiązkową działalnością spółdzielni. W orzecznictwie akcentuje się okoliczność, iż jest to działalność gospodarcza. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12 marca 2004 r., (II CK 53/03) wywiódł, że spółdzielnia mieszkaniowa jest podmiotem gospodarczym i w zakresie prowadzonej działalności ukierunkowanej na szeroko pojęte zaspokajanie potrzeb mieszkaniowych swoich członków musi być traktowana tak samo, jak inni przedsiębiorcy.

Art. 1 ust. 6 tej ustawy stanowi, że spółdzielnia może prowadzić również inną działalność gospodarczą na zasadach określonych w odrębnych przepisach prawa i w statucie. Z czego wynika, że zarówno działalność „podstawową” z ust. 2 i ust. 3 (obligatoryjną) jak i „inną” z ust. 6 należy zakwalifikować jako działalność gospodarczą. Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 26.04.2002 r. (III CZP 21/02) wskazał, że działalność spółdzielni mieszkaniowej w zakresie zarządzania nieruchomościami stanowiącymi jej mienie i nabyte na podstawie ustawy mienie jej członków jest obowiązkową działalnością gospodarczą takiej spółdzielni.

Jak wykazano powyżej, spółdzielnie mieszkaniowe są podmiotami prowadzącymi działalność gospodarczą, zatem zgodnie z cyt. wyżej przepisem art. 1a ust. 1 pkt 3 upol budynki lub ich części będące w posiadaniu spółdzielni

(z wyjątkiem budynków mieszkalnych) są związane z działalnością gospodarczą i podlegają opodatkowaniu stawką najwyższą. Natomiast budynki mieszkalne lub ich części, nie stanowiące odrębnych lokali, podlegają opodatkowaniu stawką przewidzianą dla obiektów o takim charakterze w przepisach upol, tj. stawką określoną w przepisie art. 5 ust. 1 pkt 2 lit.a upol, z wyjątkiem zajętych na działalność gospodarczą, wtedy podlegają opodatkowaniu również stawką najwyższą.

W związku z powyższym, stawki podatku od nieruchomości będą zróżnicowane w zależności od charakteru budynku w którym przedmiotowe pomieszczenia się znajdują (budynek mieszkalny, budynek niemieszkalny) i w zależności od tego czy stanowią odrębne lokale (dotyczy budynków mieszkalnych) i na jakie cele są użytkowane. Części nieruchomości, znajdujące się w budynkach mieszkalnych, nie stanowiące odrębnych lokali i nie zajęte na działalność gospodarczą należy opodatkować stawką określoną w przepisie art. 5 ust. 1 pkt 2 lit.a. Lokale niemieszkalne wyodrębnione pod względem prawnym, znajdujące się w budynkach mieszkalnych, nie zajęte na działalność gospodarczą, podlegają opodatkowaniu stawką określoną art. 5 ust. 1 pkt 2 lit.e. Natomiast takie same pomieszczenia przeznaczone na potrzeby Spółdzielni, niezależnie od ich odrębności prawnej, a usytuowane w budynkach niemieszkalnych, stawką określoną w przepisie art. 5 ust. 1 pkt 2 lit.b upol.

Należy dodać, że Rada Miasta Rzeszowa w uchwałach nr LXXXIII/1469/2010 z dnia 9 listopada 2010 r., nr XXI/408/2011 z dnia 29 listopada 2011 r., nr XL/804/2012 z dnia 13 listopada 2012 r., nr LXIII/1143/2013 z dnia 14 listopada 2013 r. w sprawie wysokości stawek podatku od nieruchomości zróżnicowała stawki podatku od budynków lub ich części stanowiących lokale niemieszkalne związane z budynkami mieszkalnymi wielorodzinnymi, z wyjątkiem zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej.

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

POUCZENIE

Stronie przysługuje prawo wniesienia skargi na interpretację z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie, ul. Kraszewskiego 4A, 35 – 016 Rzeszów, po uprzednim wezwaniu organu do usunięcia naruszenia prawa, w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się o wydaniu interpretacji (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi - Dz. U. z 2012 r. poz. 270 z późn. zm).

Skargę do WSA wnosi się w dwóch egzemplarzach (art. 47 ww. ustawy), w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie,

w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy).

Skargę wnosi się za pośrednictwem Prezydenta Miasta Rzeszowa (art. 54 § 1 ww. ustawy).

Otrzymują:

- 1) adresat,
- 2) Urząd Kontroli Skarbowej ul. Geodetów 1, 35-959 Rzeszów,
- 3) a/a (2x).

Zap. PREZYDENTA MIASTA RZESZÓWA

Marek Ustrobiński

PREZYDENTA MIASTA